

det økonomiske Liv her i Landet. Jeg vil sige, at Venstre begynder her paa en udmærket Maade at følge Højres gamle Principper. Men dette, tidlig og silde at tale om sin Kærlighed til Fædrelandet, kan sammênlignes med en Mand, der altid gik ud og fortalte, hvor meget han elskede sit Hjem. Hvis han begyndte paa tidlig og silde at gaa ud og fortælle til Naboerne: Jeg holder saa umaadelig meget af mit Hjem, saa vilde man sige, ja, det er rimeligt og naturligt, det gøre de fleste Mennesker jo. Men hvis han blev ved med at fortælle det, vilde man sige til ham: Hvorfor fortæller du det tidlig og silde, det er overflødigt, thi det er jo en ret selvfølgelig Ting. Men fik vi at vide, at denne Mand samtidig lod Familien sidde hjemme og sulte og lide Nød, saa vilde man sige til ham: Ti dog stille, det er ikke sandt, det er jo bare noget, du gaar og fortæller for at affede Opmærksomheden fra det rigtige Forhold. Det samme gælder her. Jo mere man søger at ødelægge Landet økonomisk gennem Forsvarsforanstaltninger, jo højere raaber man op om Fædrelandskærlighed. Men det er jo i allerhøjeste Grad urigtigt, at man sammenligner Fædrelandskærligheden med de Ofre, der bringes Militarismen. Man ynder at paastaa, at Socialdemokraterne sige: Vi have intet Fædreland. Men det vilde være umuligt for os at praktisere dette inde i Partiet. Det gælder jo for enhver, at man holder mest af den Plet, hvor man er født og opvokset som Barn, det er en ret naturlig Følelse, der ikke kommer Højre ved, der ikke kommer Venstre ved, der ikke kommer Socialdemokraterne ved, det er en rent menneskelig Følelse, som man ikke kan berøve eller bibringe et Menneske. Det gælder, enten man hører til det ene eller det andet politiske Parti, at man holder af det Land, man er født i og af det Sprog, man har lært at tale som Barn. Det gælder for alle, ogsaa for os Socialdemokrater, at skulde det ske, at man kom til et andet Land, kom til at tale et andet Sprog, saa, hvor gammel man end blev, vilde det aldrig komme til at klinge saa godt som det danske. Naar vi ere enige om dette, saa maa vi lade Spørgsmaalet om Fædrelandskærligheden ligge, og jeg vil paastaa, at de Mennesker, der

bestræbe sig for at skabe saa lyse og lykkelige Kaar overalt i Landet, og som søge at gøre Sangens Ord til Sandhed, at „vi have ingen Plet at spille, fordi vi maalt med Verden ere lille“, at de have lige saa stor, ja større Kærlighed til Fædrelandet end de, der ville ofre Millioner paa Militærvæsenet og lade de økonomiske Forhold ligge.

Det er heller ikke noget, der er ukendt for Venstre. Da vi havde Lovforslaget om Jord til Landarbejderne for, kom den højtærede Landbrugsminister og sagde, at han havde faaet alvorlige Henstillinger fra den højtærede Finansminister med Hensyn til, at man skulde være forsigtig med de mange Penge, det vilde koste at skaffe Jord til den ubemidlede Befolkning. Han sagde, vi skulde være forsigtige, for vi have ikke Raad til det! Nu havde jeg ventet, at naar man ikke har Raad til at skaffe Jord til Landarbejderne, ikke har Raad til økonomiske Reforme, saa var den højtærede Finansminister staaet op, da Forsvarsministeren forelagde de militære Forslag, og havde sagt: jeg maa dog henstille til den højtærede Forsvarsminister at holde en lille Smule inde med de mange Millioner, der skulde ofres, for vi have ikke Raad til at skaffe Jord til Landarbejderne i den Udstrækning, det var ønskeligt, og saa have vi heller ikke Raad til at bygge et Værn, sætte en saa forsvarlig Laas, at vi derigennem ikke ere i Stand til at skaffe gode Kaar for Befolkningen. Derfor vil jeg endnu en Gang opfordre til at stemme mod de Lovforslag, der ere komne fra Regeringen, og jeg vil opfordre til at hade Militarismen, saaledes som Venstre har lært os, at vi skulde hade denne Institution.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen. Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af følgende Lovforslag:

- 1) Forslag til Lov om Hærens Ordning.
- 2) Forslag til Lov om Befæstningsanlæg.